

Generálním sponsorem podcastu je Avant Financial Group, finanční partner proti, kteří chtějí hrát vyšší ligu biznesu.

Je pondělí 11. září, posloucháte studio N, tady je Philip Titlbach.

Dnes o tom, kdo smí v Česku sportovat.

Ty sankce mají vždy více postihnout rusku a bělorusko a nemají mi takový dopad na ty, kteří ty sankce dělají.

Vláda ustoupila od tvrdého zákazu účasti ruských a běloruských sportovců v zemi.

Pokud podepíše protiválečné prohlášení a vzdají se státních symbolů, můžou se v Česku postavit na start.

Proč vláda uvolnila podmínky? A jaká je praxe v zahraničí?

Průse ptát kolegy Tomáš Lindharta, to me vítěj, ahoj.

Čau, Filipé, a díky za pozvání.

Nic neměníme na jasném postoji a sankci a zákazu, ale sprěsnujeme a uvádíme to víc do souladu s praktickým životem.

Představ si, že jsem rus nebo bělorus a chci soutěžit v Česku v nějaké soutěži. Co proto musím udělat jako sportovec?

Primárně bylo bylo definovat, v jaké soutěži chci soutěžit v Česku.

Potřeba plavec, nebo výplavání.

Dobře, jestli si plavec, tak v individuálním sportu v Česku za určitých podmínek můžeš nastoupit.

A ty podmínky, jak už si zmínil, jsou, že musíš podepsat určitý papír, který by podle vládního nařízení měl být dostupný veřejně.

A po celou dobu svého pobytu bys ho měl nosit u sebe.

Gdyby náhrad tě třeba skontrolovala policie, zateleby se tě, co tedy děláš, tak ty by se sprostoval tím tím papírem.

A na tom papíru bude napsáno, co?

Ty ho podepíšeš a tam bude stát, že něco jako odsuzuju válku na Ukrajině, nepodporuju Kreml, nepodporuju Vladimira Putina.

Jsem tady v Česku jako sportovec, dělám svojí práci a jsem individuální sportovec, ale nereprezentuju Rusko.

Samozřejmě za podmínky, že nepoužívají symboly a nedělají nějaká politická nebo jiná vjádření, která by podporovala Rusko agresy protiv Ukrajině.

To je jedna z těch podmínek, ale například, kdyby si byl hockeyista, fotbalista, tak tady nastoupit nemůžeš,

protože ta, řekně mi, výmka se vztahuje pouze na individuální sporty.

Koalitivní sportovci v Rusku tady jsou těžít, nemůžou.

A potom ještě, když se pláš na další podmínky, kdyby se například nemohl nastoupit v Ruském Dresu, nebo bylo Ruském.

Vstahuj se tu na Ruském a bylo Ruském sportovce.

To je v ní oplavky, ale takže tři kolora na plavkách prostředné.

Tak, kdyby se na plavkách měl trikoloru, státní znak, cokoliv, tak máš smůlu a ani si nepostechne žimnu svojí země.

To jsou symboly, který jsou momentálně podle toho vládního nařízení zakázané.

Stejně jako, kdyby se například na těch plavkách měl cokoliv, co nějakým způsobem odkazuje, ať už na ruský sponsory, kdyby se měl Gazprom třeba.

Kdyby se tam měl například zetko, nějaký symbol, který podpověval ku na Ukrajině.
Kdyby se měl hlavu Putina.
Ani kdy bych měl zetko na zatku.
To si nedovedu představit, jak by to mohlo vypadat, ale myslím, že by to neprošlo spíš.
Tam by patřilo to tiš. No ale do dneška jsem to dělat nemohl.
Do dneška bych vlastně do Česka nebo do tej doby, než vládat teď, který spřesněl ty podmínky, tak tady platili docela tvrdné podmínky.
To bych jsem vůbec nemohl nastoupit ani v plavkách bez zetka a s tím prohlášením.
Přesně tak, přesně tak. Teď od minulého týdne od šestého září platí ta nová podba těchle těch pravidel,
která za určitých podmínek umožňují start některých ruských a běloruských sportovců.
Do té doby tady bylo vládní usnesení tuším z někdy skonce června,
které aplikovalo úplně plošný zákaz na všechny ruské i běloruské sportovce, ruské i běloruské národní tými,
stejně tak tými soukromé se sítlem v rusku nebo bělorusku.
Ještě naopak na české sportovce a české týmy, které by chtěli ject soutěžit někam do ruska nebo běloruska.
To česká lara taky zakazovala a zakazuje na dál literat.
To znamená, že čeští sportovci nemůžou soutěžit ani v rusku ani v bělorusku tými?
Ano, přesně tak. Podle tohoto vládního nařízení aktuálně platného nemůžou,
jsou tam určité výjimky, nevstahuji se to úplně na všechny případy,
ale například český národní tým ve fotbale v hokej, v basketu, v jakémkoliv týmu, nemůže do ruska na součeš.
A stejně tak české tými, nebo tými se sítlem v česku tam na součeše nemůžou.
Stejně tak individuální sportovci, ale nevstahuje se to úplně na všechny.
Vstahuje se to na sportovce, kteří reprezentují rusko a tam je trošku problém s tím, jak definovat pojem reprezentace.
No a jak definováme pojem reprezentace, kde bych se prostě rozhodl, že odjedu do ruska a tam budu sportovat,
to je to jednotlivé, tak.
Ale já si myslím, že ti v tom realně asi nikdo nezabrání, protože ty tam pojedeš jako jedinec,
jako jednotlivé, pokud dostaneš výzum a dostaneš se do ruska nějakým způsobem oklikou, nevím,
přes armény je třeba, tak se tam dostat můžeš.
Hle to jsou takové příklady českých sportovců, kteří tohle dělají?
Minimálně co vím, tak v Rusku, v kontentnálního kevér Lize máme minimálně čtyři hokejsty, kteří tam hrají.
Takže takové příklady jsou.
Hrajíte mi jako jednotlivci, myslím si, že právě tohle jsou ty konkrétní příklady, na které se to vládní úsnesení nevstahuje.
I podle různé interpretace toho, na kose to vstahuje, oni nejsou brani jako reprezentanti.
Oni jsou jednotlivci, který taky dělají svojí práci, vydělávají peníze, hrají ho kej v Rusku.
Můžeme si o nich z morálního lidiska, sedického lidiska myslet, co chceme, ale nereprezentují Českou republiku,
jsou tam jako jednotlivci a těchli čtyři hokejsty, skrátka, teď hrají ho kej v Rusku.

A našli by se určitě příklady dalších sportovců, tohle jsou ty, který vím z hlavy.
Kdy se vrátíme zpátky k tomu, jak vláda spřesnila ty podmínky, tak proč je upravela, proč to vlastně zjemnila z toho úplného tvrdého zákazu?
No, úplně obecně by se dalo říct, že to bylo nastaveno skoro až bezprecedentně tvrdě.
Když to srovnáme s jinými Evropskými zeměmi, opravdu Česká vláda nebo Česká republika zaujela jednoznačně tvrdý přístup, který byl určitě jako mnohdy, mnohými oceňovaný, že je to skrátka nějaká symbolika.
Na druhou stranu, hned když bylo na konci června vydané to vládní usnesení, se mi ozve i třeba nějaké odborníci, kteří upozorňovali na to, že tam třeba nemusí být úplně všechno v pořádku, ať se skluzíme podívat, ať skluzíme prostudovat na základě, čeho vláda přijala tohle usnesení v téhle textaci, protože to nepripouštělo vůbec žádnou výmku.
A do isté míry to aplikovalo princip kolektivní viny, že v podstatě, kdo koli v kdo má v opčance nebo v pase různé nebo bylo různé opčanství, tak má smůlu a nemůže se v Česku účastnit žádných jsou těžší.
Bez ohledu třeba na to, jestli je kritik Vladimíra Putina?
Přesně tak, bez ohledu toho, jaké má názory, jak se staví k válce a podobně.
Takže pak se tady během léta vyskytlo několik případů, kdy Česká republika vláda a úřady museli reagovat na to, že jsem chtějí, nebo přijíždějí nějak nějaký ruští sportovci.
A na základě toho, protože to skrátka vzbuzovalo kontroverze a ten přístup úřadů právě na základě toho velmi přísného usnesení z června byl nejasný a nejednotný.
Takže na základě toho se vláda přeslede to rozhodla zpřesnit to usnesení.
A dneska na té zmíně panuje společenská a politická schoda nebo to pořád vyvolává debaty, jestli je to morální, jestli je to etické?
Nevím, jestli úplně odpravím správně na té otázku, na co zeptáš, ale určitě to debaty vyvolává a vyvolávat bude, protože ať už jsem třeba nějaký ruský sportovci teď přijede.
Podpíše je to pro hlášení. Tak tím stejně nevíš do hlavy.
Ty stejně nevíš, co si realně myslí.
On realně může být podporovat o toho putina a jenom si prostě nevezme ty plavky s tím zetkem.
Takže kontroverze se to asi bude vzbuzovat vždycky, ale na druhou stranu je tady ale spoň teď šance pro ty lidi, kteří jsou kritičtí, uči tomu režimu, že skrátka nebudou sankcionováni, že nebudou pikat za něco, s čím se mi nesouhlasí, ale asi neodpovídám, nevím.
Ne, počkej, děkuju.
Mě ještě to těžší napadlo u toho, když se říkal, že nevíme, co si myslí.
Tak i jestli to taky nemůže přines bezpečnostní rezykol, protože já si umím představit situace, kdy někteří sportovci podepíší pro hlášení, které budou nosit 247 v kapse, budou sportovat v neutrálním drezu, nebo v těch neutrálních plavkách, ale ve skutečnosti třeba budou propojení s ruskými tajnými službami.
Nebo moc fantazíru.
Ty jo, takhle daleko jsem o tom nepřemýšlel, ale takhle, vyloučit se to asi nedá.

Na druhou stranu si myslím, že pokud jsem české úřady někoho puští, tak o něm budou vědět a ten člověk bude pod dohledem.

Takže věříš českým bezpečnostním službám?

V tomhle tom, jo, nebo takhle.

Asi je to velká fantazie, já osobně si nedovídu představit, že byl jsem příle nějaký plavec nebo tenista a chtěl tedy udělat druhý vrbětice. Vylučit to nemůžu.

Možná je to velká fantazie, ale já srč podkástu často bavím slukášem Prachalem se s Díšou pokornu a tak dáv.

A když jsme tady přešli před ruskou válkou na Ukrajině, abychem ní popisovali, co všechno dokážu na tomhle území dělat ruské bezpečnostní služby, rozvětská a tak dáv, tak bych se vlastně ní čemu nedivil.

Určitě, určitě.

Potom, čo jsme byli světky poslední rok nebo dvě, tak je pravda, že já si byl být vylučovat úplně všechny možnosti, ale myslím si, že tohle to, ten bezpečnostní aspekt, je tady spíš asi jako podružný.

Ty se mi včetně nedokázal odpovědět na otázku a vyvolal si mě a tím, položím ještě nějak jinak, tak já tisku jsem položit jinak.

Mě by zajímalo, jestli s tím jsou hlasí sportovní prostředí s tou změnou.

Volalo po tomhle sportovní prostředí?

Z velké části, ano.

Pořadatele turnajů, tisí se mi nebyl jistí, například, koho můžou pozvat, za jakých podmínek se ti sportovci tady budou moc nebo nemost účastnit.

Takže je to jednoznačnější pro ně.

Teď výnačem jsou, oni volali už potom prvním úsnesení, aby vláda zaujala nějaké podmínky a to vyplývá i z toho mezinárodního prostředí.

Teď pokud bych se měl vrátit v čase, když jak mi zastav, když to bude nesrozumitelný.

Ale na konci unorad 2022, když vypukla invazé, další invazé na Ukrajinu, tak i sportovní prostředí to reagovalo a jednotlivé sportovní svazy budi začali postupně ružkovilučovat nebo nějakým způsobem omezovat jeho účast.

Na vlastní pěst?

Přesně tak, bez jakýchkoliv zásahu vlády.

Vlád na světě.

Některým organizacím to trvalo.

DL, některé reagovali rychle, ale například u fotbalu trvalo to několik dnů a teď potom ta FIFA postupně jako spřisňovala a spřesňovala na řízení.

Konkrétně to projevilo i třeba měl to dopad na konkrétní český fotbalisti, na český národní tým, když jsme hráli kvalifikaci o Mistrusí světa v Kataru.

A jedna z možností byla, že budeme hrát s ruskem.

A fotbalová asociace České republiky už v té době se k tomu postavila rychle, než FIFA celosvětová organizace a společně s Polském a Švédském tuším, který byli ty další země, který by mohli na rusko narazit, tak deklarovali, že v žádném případě za války za týchle ty situace s ruskem hrát nebudou.

A na základě i tohle tlaku, potom FIFA přijela zákaz a vyloučila rusku ze svých soutěží. Takhle to dýme tomu trvalo rok.

A letos na jaré se začalo debatovat,

jestli přece jenom ty rusy a ruské týmy a i bylo rusy za nějakých podmínek do soutěží nepustit.

A s tou ideou přišel meznárodní olympijský výbor, protože za rok tady budeme mít olympiádu v Paříži.

A meznárodní olympijský výbor by chtěl docílit toho, aby tam někteří ruští nebo bylo ruští sportovci byly.

A vydal takový nezávazný pokyn, nezávazné doporučení, aby různé sportovní svazy hledali možnosti, jak ten start ruský sportovců i bylo ruských umožnit.

A na základě toho vznikla i ta poptávka potom hledat určité možnosti v tom sportovní prostředí.

A taky v politickém teda prostředí, aby na základě toho vznikaly?

Žešně tak. Máme tady v České republice na sportovní prostředí, řekněme dohlíží národní sportovní agentura,

která spadá přímo pod úřad vlády.

Není to tak silný úřad jako ministerstvo například, ale hospodaří s nemalými prostředky a má nějaké slovo v tom sportovní prostředí.

Oni vydali svoje stanovisko v létě, ale i ta sama sportovní agentura, když jsem mluvil s jejím předsedou Ondřejem Šepkem,

tak mi vysvětloval, že sami volali potom, aby k tomu nějaký prostředí zaujela vláda,

že to skrátka bude mít silnější slovo, než když to stanovisko vydá jenom tá národní sportovní agentura.

Takže byla tady poptávka, aby Český stáci k tomu nějak postavil.

No a osobní otázka postavil se k tomu správně? Je to podle tebe správné rozhodnutí, jakým způsobem se vláda zachovala?

Mně trochu přijde obtížný to hodnotit. Přijde mi to, v tomhle případě asi lepší, než to původní usnesení,

který mi přišlo, že bylo velmi přísný a skrátka vylučovalo úplně všechny na základě principu kolektivní viny podle toho, co má člověk v pase.

Ale vždycky se najde něco, co bude možný kritizovat. Jak k tomu přistupuju takhle, že v podstatě jsme přituaci, kdy cokoliv uděláte, tak je to zneužitelný.

I tohle to usnesení, který teď vláda přijala, samozřejmě dají se na tom najít mouchy.

Jedna z nich je například to, že nelze vyloučit, že někdo kdo se bude skrajevat ze nějaký prohlášení, tak uvnitř stejně to bude podprovatel putina. A nebo naopak, když jsem například mluvil začátkem léta s právníkem Janem Exnerem,

který se vyjeloje sportovní úpravu a je to externí poradce český olympijské výboru,

tak ten upozorňoval na to, že on velmi nesouhlasí s tím, aby sportovci podepisovali jakékoliv prohlášení,

protože si tím podle něj podepisují tak trochu jako ortelsmrtí.

A ohrozí ať už sami sebe a svoje karejery v Rusku, svoje rodiny, svoje majetky,

takže může to mít efekt třeba pro sportovci, kteří dlouhodobě žijí v zahraničí a mají ruské občanství. Ty to asi neohrozí.

Ale ne pro ty, kteří se vrátí zpátky do Ruska nebo bylo Ruska s tímhle prohlášením v kapse.

Přesně tak, přesně tak. Takže mě je trochu obtížný to hodnotit, jsi je to dobře nebo špatně,

ta situace je bezprecedentní a vládek toho musá zaujmout nějaký postoj, zaujala tenhle a když by to bylo tak nebo tak vždycky asi by se našlo něco, co by tam třeba bylo nedokonalého, ale určitě lepší mít nějaký prostoj k tomu nežádný.

A když se podíváme na ten kontext, ve kterém se nacházíme, tak jak to mají ostatní země, ty se říkal, že jsme bezprecedentně tady měli docela tvrdý zákaz, tak jak tohle zakazují nebo omizují ostatní země, ptám se na ty západní především.

Já ti na to nedokážu odpovědět úplně konkrétně, protože neznám detaily a právně a stavení v jednotlivých zemích,

ale pomůžu si příkladem, když tady například řešilo z to několik týdnou zpátky, do České republiky mělo přijet několik fotbalistů,

kterí hráli ze kazachstanský tým.

Skrátka do České republiky tehle tí Rusové nemohli přicestovat

a už předtím oni hráli kvalifikaci proti týmu ze Švýcarska, které dobře není v Evropské unie, ale tak jsou části Evropy, západů, má nějakou vlastní a zahranišním politiku,

pak hráli tuším v Irsku a ještě v jedný zemi, kterou jsem teď zapoměl, ve Finsku hráli.

A ve všech těchhle těch třech zemích tí ruští fotbalisté mohli bez problému, bez jakýchkoliv sankcí nastoupit.

Takže tam se vlastně vůbec neřešilo, že tam jede hrátky za kazachstanský tým, za který nasupují tři Rusové Erem Bělorus.

Potom v rámci dalšího předkolá přijeli do Česka a na jednou tam byl s tou jejich účastí problém a s tím jejich startem.

A vláda to nakonec řešila tak, že těmhle těm čtyřmi jednotlivcům a jednomu trenérovi myslím udělila výmku,

protože v té době ještě platilo to původní velmi přísné úsnesení, které tu jejich účast zakazoval.

Takže možná i na záklě toho toho impulzu se pak přikročilo k nějakému spřísnění,

ale skrátka v mezinárodním prostředí, minimálně v tomto případě, který jsem použil, tak přísné ty podmínky nebyly.

Na základě toho, jak k tomu přistupují všechny ostatní nebo naprostá většina Evropských států, jsme přistoupili k této upravě a jsem rád, že se našla zhoda na té formulaci mezi všemi klíčovými aktéri ať už to byla příslušná ministerstvá, národní sportovní agentura a všichni další.

A kdy jsou ty podmínky nejednutné, v každé zemi prakticky něco jiného, tak nepomohli by něco jako Evropská legislativu?

No pomohli, pomohli, samozřejmě, že pomohli, ale pokud vím, tak takovou hled celo Evropskou legislativu tady nemáme

a ono je upřím nějakou velký problém najít i konsensus, například na půdě toho mezinárodního olympijského výboru,

protože za necelý rok bude olympiáda a mezinárodní olympijský výbor má nějaký postoj, ty sportovce by tam chtěli,

ale například český olympijský výbor to velmi striktně odmítá.

Postoj českého olympijského výboru, pokud to správně chápu, tak vlastně reprezentuje postoje různých členských zorganizací,

svazů, delegátů a podobně a pokud se to tam tu správně tak ti se na Valné hromadě vyslovili proto, aby postoj českého olympijského výboru byli jednoznačně striktní proti účasti různých i bylo různých,

takže ono najít nějaký meznárodní konsensus prostě není sandné.

A na čem to závěsí, kdo se k tomu jak postaví?

No takhle, skrátka závěsí i na nějakém osobním postoji, co si kdo o to myslí, protože dejme tomu a teď můžeme se přenezt úplně mimo sport, tohle to není jenom sportovní téma, ale i my v České republice máme s různou okupací jinou zkušenost než lidi ve Francie třeba, než lidi v Británii, když se o tom bavím se svými kamarády z ciziny, tak ti na jednu stranu chápou, že tady máme nějakou historickou zkušenost, ale je spoustálí v jejich zemích, kteří si můžou myslet opak, protože tam skrátka, ta historická zkušenost není, mají na to prostě jiný náhled a určitě hrají roli taky vzdálenost, protože dejme tomu někde prostě v Čile, v Indii, tam se na konflikt, na válku na Ukrajině, dívají úplně jinak, ti to nál pak berov jako nějaký lokální konflikt, který vlastně zatak moc nezajímá a vlastně přemýšlejí nad tím třeba tak, proč by museli řešit něco, co se děje na Ukrajině, když doma mají mnohem palčí vější problémy, takže my k té Ukrajině máme blízko, graficky tak lidsky, jazykově, kulturně, takže i proto toto třeba vnímáme jinak našine země. Ono je to vždycky otázka do debat, jestli patří politika do sportu a pokud ano tak v jaké intenzitě, ale jde to vůbec, aby byl sport a politický?

Můžeme se bavit o nějakém krásném utopickém ideálu, kde by se to úplně oddělilo a bavili bysme so o tom,

že nepatří a že samozřejmě sport a politika jsou něco úplně jiného,

tak to možná, když si platilo takový ten antický ideál,

že když se sportuje, když jsou olympijské hry, zastaví se války a chvíli si budem všichni někam zaběhat, zasportovat

a přestaneme řešit všechno okolo, tak to možná funguje v hlavě těch sportovců.

A počkej, a taky v hlavě kritikou, který říkají, půjste sem všechny, když je to sport?

Taky, může se na to nahrzit i takhle.

Ale realně ono to úplně oddělit, nejde už jenom, když se podíváš na to,

že sport je té měř všude po světě, do nějaké míry dotovaný ze státních peněz,

někde máš přímo ministerstva sportu, někde máš různé podobné agentury a podobně.

A stejně tak vlastníci sportovních klubů, to jsou velmi často miliardáři,

kteří mají vliv a mají ten vliv v některých přípěrchy politický.

A biznesové zájmy mají?

Samozřejmě, ten sport nebo vlastnictví sportovních klubů často bývá jednou ze součástí ich portfolio.

Takže, samozřejmě, z mého polhrústou úplně oddělit nedá,

ale používá se to velmi často jako dobrý argument,

protože když se někomu nelíbí, že budeme stanovat nějaké, řekněme v úložovkách,

politické podmínky a vztahovat je na sport,

tak tady vždycky zazní kritika ze strany těch lidí, který s tím nesouhlasí,

že před se politik a sport by se neměli míchat a že to spou nesouvisí a podobně.

Takže jako argument, tu brví už žádno vždycky.

A jak by se k tomu to celosvětové společenci mělo postavit?

Měl bychom si konečně přiznat a říct, sport je politický, vždycky byl a vždycky bude?

To by bylo ideální. Ano.

A nebo si říct, nechceme, aby takový byl a dělat konkrétní kroky k tomu, aby nebyl?

A já si musím neumím představit ty konkrétní kroky, jak by to mělo vypadat.

Spíš na opak, bychom opravdu měli otevřít oči a podívat se na to, jaká je realita, protože sport je opravdu s tou politikou bytosně provázený a nejen o mi jako čiši, ale obecně bychom měli přestat předstídat, že to tak není.

Říká redaktor Deníku Entomáš Lindhart. Tomáši mosty děkuju a měj se hezky.

Ahoj.

Díky za pozvání zký den.

Pro všechny studentky a studenty jsme připravili nejvíhodnější cestu ke spolehlivým informacím.

Na webu Deníku Ented' můžete získat studentské předplatné se s levou 50%.

Platí dokonce září.

Na bídku najdete na deník.ent.cz. Lomino studenti.

A teď už jsou na řadě zprávy, které by vás dneska neměli minout.

Rusko podle ukrajinské roky,

Rusko podle ukrajinské rozvědky rozmístilo v okupovaných oblastech na jihu a východi Ukrajiny, včetně Krymu, víc než 420.000 vojáků.

Řekl to zástupce šefa ukrajinské vojenské rozvědky Vadimsky-Bický.

V Česku mírně rostou počty nakažených koronavirem.

Situace je ale podle ministra zdravotnictví vlastimila válka stabilní a podkontrolou.

V Česku je poslední nejmodernější typ vakcíny proti covidu, který je aktuálně k dispozici, řekl válek.

Energetická krize v Česku nejvíc zasáhla nízkopřímové domácnosti, seniory a lidi mimo města.

Vyplývá to z nové studie a sociace pro mezinárodní otázky.

Vydavatelství má fračelí kontrole státní, zemědělské a potravinářské inspekce, protože ve svých periodikách zvyřenuje inzeráty na podvodné výrobky,

které slibují vyléčení nevyléčitelné cukrovky nebo rychle zhubnutí.

Na letitou prak se vydavatelství upozornil denník N.

A obyvatel Česka v prvním polletí přibylo od 46 tisíc na 10 milionů 870 tisíc.

Za nárůstem je migrace, dziména z Ukrajiny. Víc lidí zemřelo, než se narodilo.

A na závěr, ještě jízlivá poznámka, máme tady další utvítnutí Dominika Duky.

Je hrozné utrpení těch, kdo jsou vydány vojenské agresy, ale nejohroženější na světě není ukrajinský voják,

ale dítě, které nemá oporu v matce a odcí. Židé a křesťané jsou opět jako zancizmu a komunizmu pod tlakem, protože hájí manželství může a ženy.

K neduhům stáří, postihujícím hlavně intelektuály, patří zejména dvě vady komplementárně spojené.

Je to neschopnost držet myšlenku a druhá vada neschopnost myšlenku opustit.

Na slešenou zítra.

Od 12. do 15. zíná.

Další informace najdete na SignalFestival.com